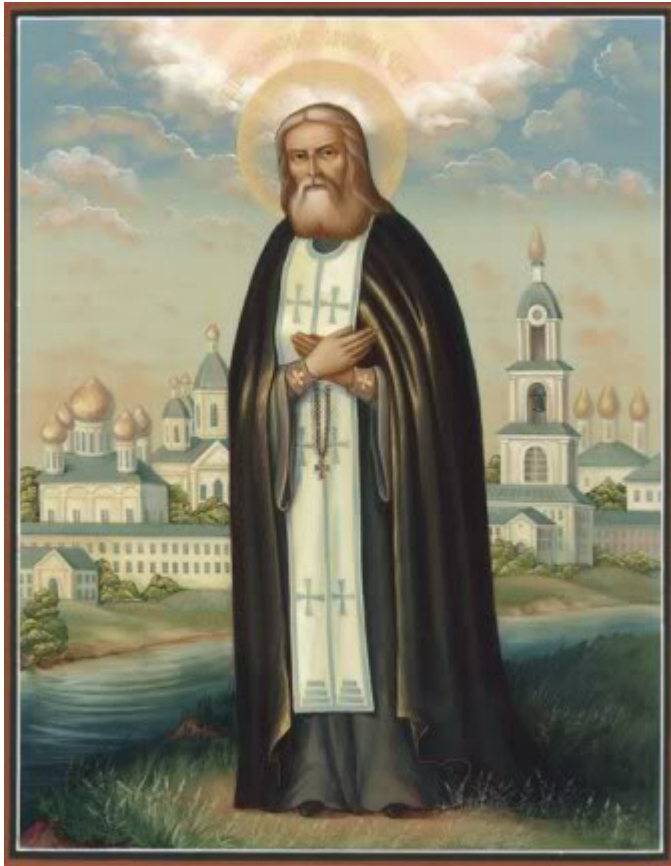

του Σάρωφ)

[Έροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Από τη χορεία των ρώσων αγίων,

ξεχωριστή αγάπη στην Παναγία έτρεφε ό όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ. 'Αλλά καί ή Μητέρα του Θεού τον περιέβαλλε με ιδιαίτερη εύνοια, όπως αποδεικνύουν οί πολλές της εμφανίσεις σ' αυτόν.

Το ακόλουθο όραμα του οσίου είναι το πιο εντυπωσιακό. Το διηγείται ή μοναχή του Ντιβέγιεβο Εύπραξία, γιατί αξιώθηκε κι αυτή να το απολαύσει μαζί με τον άγιο:

«Νωρίς το πρωί της 25ης Μαρτίου 1831 ακούστηκε μια δυνατή βοή καί ακολούθησε ένας αρμονικός ύμνος. Ή πόρτα του δωματίου άνοιξε μόνη της κι απλώθηκε παντού φως κι εύωδιά. Ό σάρετς Σεραφείμ ήταν γονατιστός με τα χέρια υψωμένα. Εγώ έτρεμα.

Ξαφνικά σηκώνεται καί μου λέει:

– Μη φοβάσαι, παιδί μου. Να, ή Δέσποινα μας, ή Ύπεραγία Θεοτόκος έρχεται κοντά μας!

Πράγματι, μπροστά πήγαιναν δύο άγγελοι κρατώντας ανθισμένα κλαδιά. Ακολουθούσαν ό Τίμιος Πρόδρομος καί ό Θεολόγος άγιος Ιωάννης, ενώ πίσω τους

έκανε την εμφάνιση της ή Παναγία με δώδεκα παρθενομάρτυρες.

Ή Θεοτόκος, φορώντας ένα λαμπρό μανδύα κι ένα υπέροχο στέμμα, με πλησίασε, ενώ ήμουν πεσμένη κάτω. Με άγγιξε καί ευδόκησε να μου πει:

– Σήκω, αδελφή, καί μη φοβάσαι. Μαζί μου έχουν έρθει παρθένες σαν κι εσένα.

Δεν κατάλαβα πώς σηκώθηκα. Ή βασίλισσα επανέλαβε:

– Μη φοβάσαι. Ήρθαμε να σας επισκεφθούμε.

Ο π. Σεραφείμ, όρθιος μπροστά στην Παναγία, μιλούσε μαζί της με πολλή οικειότητα. Ή Θεοτόκος του είπε πολλά. “Αν καί συμμετείχα στο όραμα, δεν μπόρεσα ν’ ακούσω τί έλεγαν. “Άκουσα μόνο το εξής:

– Μην αφήνεις τίς παρθένες μου του Ντιβέγιεβο.

– Ω Δέσποινα! Τίς συγκεντρώνω, αλλά δεν μπορώ να τίς κατευθύνω μόνος μου.

– Θα σε βοηθήσω σε όλα εγώ. Θα τίς διδάξεις την υπακοή. “Αν την κρατήσουν, θα είναι μαζί σου καί κον-τά μου. Διαφορετικά, θα χάσουν τη θέση πού τους ετοιμάζω ανάμεσα σ’ αυτές εδώ τίς παρθένες. Ούτε τέτοια θέση ούτε τέτοιο στεφάνι θ’ απολαύσουν. “Οποιοσδή-ποτε τίς προσβάλει, θα τιμωρηθεί από μένα. Κι όποιος τίς διακονήσει για την αγάπη του Χρίστου, θα βρει έλεος ενώπιον Του. Κατόπιν ή Παναγία στράφηκε σ’ εμένα.

– Κοίταξε, μου είπε, αυτές τίς παρθένες καί τα στεφάνια τους. Μερικές άφησαν επίγεια βασίλεια καί πλούτη για την ουράνια Βασιλεία. Όλες αγάπησαν την εκούσια πτώχεια, αγάπησαν μόνο τον Κύριο, καί γι’ αυτό βλέπεις πόση δόξα καί τιμή αξιώθηκαν. Όπως υπέφεραν οι αρχαίες μάρτυρες, έτσι υποφέρουν καί οι σημερινές. Μόνο πού εκείνες υπέφεραν φανερά, ενώ σήμερα υποφέρουν μυστικά, με θλίψη καρδιάς. Ο μισθός τους όμως θα είναι ό ίδιος.

Γυρίζοντας υστέρα ή Θεοτόκος στον Στάρετς, τον ευλόγησε καί του είπε:

– Σύντομα, αγαπητέ μου, θα είσαι μαζί μας!

Κατόπιν ό όσιος αντάλλαξε μαζί της χαιρετισμό, κα-θώς καί με όλους τους αγίους. Κάποιος άπ’ όλους γύρισε καί μου είπε:

Αξιώθηκες αυτό το όραμα χάρη στίς προσευχές των πατέρων Σεραφείμ, Μάρκου, Ναζαρίου καί Παχωμίου.

Ξαφνικά όλα χάθηκαν. Το όραμα, πού είχε διαρκέσει λιγότερο από μία ώρα,

τελείωσε. Ήταν το δωδέκα-το πού αξιώθηκε ν' απολαύσει ό όσιος Σεραφείμ στην επίγεια ζωή του».

Όσιος Σεραφείμ του Σάρωφ

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca